

VECKOBLADET

16

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

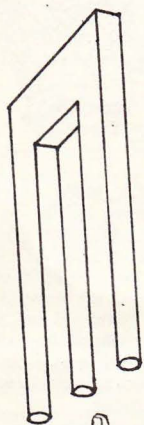
Utkommer fredagar

1986 12:e ärg

Lösnummerpris 2:00

Torsdagen den 1 maj

Emeritus i märklig rättssak

Till och med stockholmstidningarna har nu uppmärksammat att den lundensiske professorn emeritus Oscar Reutersvärd har dragit Lunds Akademibokhandel inför rätta. Akademibokhandeln ha i annons använt sig av en bild som är en s k omöjlig figur.

Dessa omöjliga figurer bygger på perspektivformen axonometri som man medvetet förvränger för att få bilden att skenbart visa trappor som går uppåt i all oändlighet, vattenfall som rinner ner i sitt eget ursprung etc. Kanske mest känd för att använda detta på ett fyndigt sätt är den holländske tecknaren och grafikern Escher.

Axonometrin och leken har varit känd och fri sedan länge, och

allt var frid och fröjd tills professorn började med sina bilder och kom på ett eget frimärke. Därav drog han slutsatsen att han själv upfunnit leken med perspektiv och nu vill han dra alla inför rätta som använder axonometrier på ett udda vis utan hans tillåtelse.

För att själva få vara med och sticka ut näsan i denna fåniga historia vill VB också publicera en axonometri. Eftersom vi inte är lika fantasifulla som professorn är vi tvungna att låna bilden från vår barndoms favoritlektyr MAD. MAD lyckades redan på 60-talet plagiera Reutersvärds bilder. Är det dags för en ny rättegång mot det internationella pressyndikatet eller är det tvärtom så att det är fler än VB-redaktörerna som har läst MAD?

Kvinnliga jaguarer

Som en del i den s k kulturveckan gästades Smålands nation under söndagskvällen av den finlandssvenska litteraturvetaren, författaren och kritikern Merete Mazzarella. För oss här i Lund är hon kanske mest bekant som uppskattad kritiker och medarbetare i Sydsvenskan. Temat för kvällen var kvinnolitteratur och då naturligtvis främst den finlandssvenska.

Merete Mazzarella utgav i höstas boken »Från Fredrika Runeberg till Märta Tikkanen» med under-

titeln »Frihet och beroende i finlandssvensk kvinnolitteratur» (Söderströms & Co Förlag), och det var med utgångspunkt i den som hon höll sin föreläsning.

Utifrån Fredrika Runebergs författarskap visade hon hur begreppen frihet och beroende kan användas dels för att analysera kvinnliga författares villkor och dels för att titta närmare på de kvinnoalternativ och strategier de pekar på i sina verk.

Skrev i köket

Känner man till något om

Forts på sid 3.

Sjön sjunker!

Byggnadsstyrelsen vandaliserar genuin lundamiljö

(VB – tekn inf) Enligt ett flertal uppgiftslämnare håller vattnet i den södra Päljsjödammen uppe på Teknis på att sakta men säkert ta slut. Upprörda människor ger högljutt uttryck för sin förtvivlan.

De bägge Päljsjödamarna som blev kvar efter ett tegelbruk ute vid Tornavägen har länge varit ett uppskattat inslag i en annars trist stadsbild för invånarna på Öster. Sedan Tekniska högskolan byggts har dammarna kommit att utgöra centrum i skolområdet och den omgivande grönskan har varit en naturlig oas för stressade forskare och teknologer. Teknologerna döpte t o m dammen till "sjön Sjön" för att visa att man hade s k teknologhumor. Många är de barn som lekt vid dammens stränder, åkt skridsko eller spelat hockey på dess is. Många teknologer har här fått uppleva de första äventyren under sin studietid, historier om ragattan som berättats vid lägereldarna i Småland och Svealand.

Men nu håller dammarna bokstavligen på att tömmas på sitt innehåll. Enligt vad VB har erfart så är det byggnadsstyrelsen

som är boven. Även om styrelsens övriga framfart på området skulle tyda på att även detta är gjort för att medvetet försämra miljön, så finns det i detta fallet objektiva orsaker. Det är nämligen tillbyggnaden till E-huset som fått en så djup källare för att rymma en dator så att den kommit under grundvattnet. Detta har gjort att man fått installera pumpar som kontinuerligt pumpar bort vattnet i omgivningen för att datorn inte skall drunkna. Detta får till följd att det naturliga tillflödet till dammen försvunnit eftersom pumparna lämpar sitt vatten vidare till dagvattennätet.

Framtiden för dammarna är alltså oviss. Skall pumparna behövas i framtiden? Skall byggnadsstyrelsen bygga om och hålla vattnet tillbaka i dammen? Kan in-tresset för en ny och skör miljö och tradition som lyckats etablera sig på Teknis få byggnadsstyrelsen att tänka om?

Vad var det vi sa?!

NEJ TILL KÄRNKRAFT!

Onykter i tingsrätten

Vackrare trafikpollare

Varje stad försöker finna en profil för att få sina invånare att bo kvar och för att få nya att resa dit antingen för gott eller bara som turister. Att man i varje stad kan hitta en kyrka, ett vattentorn eller en älv som ger lite av lokalkänsla är självklart även om resultatet kan kännas lite tamt i exempelvis Halmstad, där man för att kompensera massakern av Sveriges vackraste torg har köpt in en Picassostaty, som i och för sig är rätt snygg.

Vår stad Lund har jämfört med Halmstad den fördelen att vi har kvar fler torg, fler gamla hus och dessutom en alldeles extra märklig domkyrka.

Detta att Lund har så mycket gör dock att man från stadens sida glömmer många små detaljer som trots allt är lika viktiga som en domkyrka för stadens miljö. Det finns fler detaljer. Ta t ex gatlyktorna. De flesta gatlyktorna i stan är rätt trista. Deras utseende sprider sig dock ringformigt i staden. I kärn-zonen utanför Kulturen finns gamla »antika» lampor. Dessa är nog kul för turisterna men det beklagliga för Kulturens intendent är att de flesta är från Malmö! Lundagatlyktor hade nämligen ingen sockel utan hade kolonner som sträckte sig från gatan.

Utänför denna mittzon kommer den halvkulturella zonen där man utrustat gatorna med danska Albertslundslampor. Tydligt är gatukontoret påverkat av TV-filmen 1-0 till Danmark. Mycket bra sätt att visa Lunds kreativitet, universitet Ideon m m!

Utänför denna danska zon kommer så varierande trista lampor med ingenjörskonst. Vi ser med glädje och stolthet att gatukontoret har folk som kan räkna bra på lumen och watt, oss alla till säkerhet och fromma.

Undantaget till det bättre var Klas Anshelms klot uppe på Teknis. De har ett väl genomtänkt utseende med egen karaktär och gav ett trolskt och lite romantiskt skimmer åt Tekniska högskolan på kvällen. Tyvärr tar nu byggnadsstyrelsen bort de lampor som teknologerna inte hunnit slå sönder och ersätter dem med neutrala, dystra exempel på svenskt ingenjörskonst.

Nej, städer kräver något mer! Åker man utanför kommungränsen kan man finna vackra gatskyltar i Köpenhamn, mycket speciella skyddspollare i Amsterdam, ja Köpenhamn har till och med egna brunnslock till avloppsbrunnarna. Här i Lund har man börjat tillverka gamla gatskyltar igen till innerstaden, vilket är ett bra initiativ, men glömt att på gammalt maner ta med kvarternamnet. I ytterområdena som det heter menar man dock att en anonym, trist skylt är mer lämplig med hänsyn till miljön.

Skall Lund behålla och utveckla sin särart krävs kraftigare tag! Man bör på gatukontoret och stadsarkitektkontoret genast tänka över hur närmiljön skall utformas. Utveckla en trafikpollare för Lund. Ge oss en lundalykta, rita vackrare gatskyltar! Kan t o m Malmö kan vi!

Dagspressen tillåter sig ibland att publicera lustigheter från myndigheternas värld, vid sidan av de mer seriösa dumheterna. Jag läste häromdagen följande historia i Sydvis: »En rättegång i Mora fick avbrytas sedan den åtalade blivit så full att förhandlingarna inte kunde fortsätta. När han tog fram flaskan och blandade sig en grogg satte domaren P».

Kul för jurister och folkvalda nämndemän att på detta sätt få möta en äkta koringfigur, tänkte jag först, själva nämndeman vid Lunds tingsrätt. Men, så insåg den allvarlige delen av min själ att det inte är särskilt roligt att människor känner sådan ängest inför en myndighet, att droger behöver tillgripas. För i själva verket är det ganska vanligt att människor kommer småfulla till tingsrätten, särskilt om de har sina rötter i arbetarklassen.

Det behövs ingen större inlevelseförmåga för att förstå att det är kusligt att ställa upp sig inför en grupp dömande medmänniskor, som dessutom är placerade på ett podium. Och med en åklagare framför sig, som i sämsta fall talar ett juridiskt fikonspråk, som inte är av denna världen.

Försvar saknas

I de flesta målen förekommer heller ingen offentlig försvarare, som skulle kunna ge stöd åt den åtalade. Det är särskilt allvarligt i de fall då någon för första gången kommit i klammeri med rätt-

visan och inte har en aning om spelreglerna.

Senast jag satt i rätten uteblev en man, som fått ett totalt psykiskt sammanbrott vid tanken på att behöva återuppleva en fruktansvärd trafikolycka. Den godhjärtade yrkesdomaren ville avskrika målet, vilket säkert är en klok åtgärd vid många mindre brott, då den åtalade redan fått lida pin före rättegången.

På enkel svenska

Många uteblir eller »erkänner» för att slippa schavottera inför offentligheten. Näja, rättssamhället måste ju upprätthållas och därmed den offentliga domstolprocessen, men de åtalades situation behöver beaktas i större utsträckning än vad som sker.

Juristsrådet behöver ses över så att rättegångarna kan äga rum på enkel svenska. Nämnden behöver inte sitta och titta ner på den åtalade från en upphöjd plats.

Alla åtalade behöver något sorts stöd av en juridiskt kunnig person, kanske en fast anställd tjänsteman som finns tillgänglig utan att direkt uppträda med försvarsadvokatens ambitioner och arvodesanspråk. Allt moralisera bör upphöra, eftersom vi inte känner den djupaste orsaken till lagöverträdelsen och ingen egentligen har rätt att döma sin medmänniska (Den som är utan synd kaste förten stenen...).

Reservationer

I åtminstone Lund synes en ny generation domare på väg som behandlar sin nämnd mer demokratisk och som t ex tillåter oss folk-

valda att ställa direkta frågor. Även detta är till fördel för den åtalade, som på så vis får kontakt med dessa normalt tysta stannarna, som bara tycks sitta på podiet för att granska och döma. Det är också viktigt att nämndemännen vågar reservera sig när man inte är enig, så att de åtalade förstår att många domslut faktiskt är diskutabla.

Alltså, genom att skapa en mer mänsklig atmosfär kring rättegångarna kan man dämpa de åtalades ängest och därigenom kanske komma sanningen närmare. Och kommer någon ändå småfull så får man nog, inom rimliga gränser, ha en viss förståelse för det.

Finn Hagberg

Dags för metafysik

Det påstås att det tänks även utanför Lund. Det är möjligt men i så fall beror det väl på att någon flyttat ut från staden. Ta Ingvar Johansson till exempel, som utifrån umeåhorisont vill göra upp med den tråkiga analytiska filosofins dominans vid våra lärosäten (DN 25/4), han spelade förr fotboll i ett av vpk-Lunds korplag.

Det var där han la grunden till sitt metafysiska intresse, nämligen i att förstå om motståndaren verkligen existerade och i så fall hur han var beskaffad. För inte hjälper det att i Uppsalafilosofins anda fråga sig vad domaren egentligen menar när han säger »nu kan spelet börja» eller fränkänner värdeomdömet »ojust spel» sanningsvärde.

Ingvar vill att man ska återupprätta dialogen med äldre tiders filosofer och ta lite mer allvarligt på nutida kontinentalfilosofiska strömningar (som man gör på de öppna tisdagsföreläsningarna i Lundagårdshuset). I den renässans

för den metafysiska filosofin, som han hoppas på, ser han gärna att f d lundavpkaren Svante Nordins två arbeten »Den Boströmska skolan och den svenska idealismens fall» (Doxa-81) och »Från Hägerström till Hedenius. Den moderna svenska filosofin» (Doxa-83) blir standardlitteratur för filosofistuderande.

Feministteologi

I helgen har det i Göteborg bildats ett Forum för feministteologi – ett ekumeniskt nätverk för kvinnor. I framtiden slipper vi kanske uppleva att Gud framställs som en stor sträng fadersgestalt. Och säkert kommer en massa osynliggjorda kvinnor i Bibeln att lyftas fram. Ta en sådan enkel sak som att det nästan bara var kvinnor som ställdes upp när Jesus spikades fast på korset – medan lärjungarna svek.

Initiativtagare till forumet är en grupp kvinnor från Lund, med Anna Karin »Venceremos» Hammar i spetsen. Smeknamnet är nykomponerat av undertecknad med anledning av att Anna

Karin alltid brukar vilja att Lunds urkommunistiska blåsorkester ska spela Venceremos när den går genom domkyrkan ner till gudstjänsten i kryptan 1 maj. En unik tradition som nu har flera år på nacken.

Judendom

Kristendomen och kommunismen har starka rötter ner i judendomen: Kärleksbudskapet förstås, men också kravet på ett rättvist samhälle som skyddar de svaga. Den judiska påsken har just passerat och den är en äminnelse av den framgångsrika antiimperialistiska kampen mot slaveriet under Egypten.

Var finns då paradiset? Förmodligen inom oss i situationer som vi inte kan förutse, men ett litet paradiset är i alla fall stadspark-cafet, som i lördags öppnade för säsongen. Gå dit en morgon med en god bok eller en färsk tidning och sitt och vicka lite på stolen och njut i solen.

Glöm inte att ge några brödsmulor till sparvarna!

Mjau

POLITISK-TEORETISK LITTERATUR

Terror och förhoppningar

Vardag under nazismen och i dagens Västtyskland

En antologi i 2 band redigerad av Bo Svensson och Brutus Östling. "Terror och förhoppningar är ett viktigt dokument som på många punkter bidrar med en helt ny förståelse av de krafter på gräsrotsnivå som mellan världskriget bar fram den nazistiska ideologin. Som dokument också över den framväxande nyfascismen är den nästintill oundgänglig." (Peter Duekler, GP) "Antologin imponerar i sin bredd och sin, jag höll på att säga tyska, grundlighet. . . T o F måste rekommenderas till läsning. Den borde vara oundgänglig för alla dem som på allvar vill sätta sig in i den tyska nazismens absurda verklighet." (Jonas Fogelqvist, Arbetaren) Band 1: 390 s, rikt ill. Band 2: 520 s, rikt ill. Pris per band: 95:—

*Olle Törnqvist
Marxistisk barlast*

Varför misslyckades världens tredje största kommunistparti? De indonesiska kommunisternas strategiska problem 1952-65 och konsekvenser för kampen i tredje världen

"Ett ambitiöst och utmärkt försök. . . att förstå varför revolutionära rörelser i tredje världen så ofta misslyckades." (Sven-Eric Liedman, Obs-kulturvarter) 346 s, ill. Pris: 100:—

*Rudi Dutschke
Gå upprätt*

En fragmentarisk självbiografi samt

Min långa marsch

Tal, texter och intervjuer om det härskande falska och om fredens radikalitet

Sammanställda av Brutus Östling. "Gör något riktigt inoportunt i dagens debattklimat, läs Dutschke!" (Sven-Eric Liedman, SDS) "Rudi Dutschke — en av de verkligt tongivande i 68-generationen — kan med sina nu på svenska utkomna texter, fungera som en motbild till massmedias bild av 68-radikalismen som ett popfenomen." (Ove Sernhede, Arbetet) Gå upprätt. 160 s. Pris: 40:—
Min långa marsch. 128 s. Pris: 55:—

Beställ billigast från

**SYMPOSION
BOKFÖRLAG**

Box 160, 221 00 Lund. Tel:
046/150800 el 08/388046

Polsk historia

Förra numrets insändare om medeltidsarkelogistödjanse företag får mig att tänka på ytterligare en Sölve Johansson-historia. Sölve var som bekant tidigare medlem i vpk och satt som sådan i fastighetsnämnden där han gjorde ett bra arbete. Efter en tid meddelade han dock styrelsen att han nu blivit så värdekonserverativ att han verkligen blivit konservativ helt igenom och inte längre ville vara med i ett socialistiskt parti. Han kunde däremot tänka sig att vara med i fastighetsnämnden även i fortsättningen.

Nå, styrelsen läste och begrundade detta och fann det rimligt att bevilja Sölve utträde på så tunga skäl. Att han skulle få stanna kvar i fastighetsnämnden fann man så acceptabelt eftersom värdekonserveratism inte ansågs vara till skada i den församlingen.

Förvåningen var därför stor när Sölve gick ur en gång till! Denna gång inte genom ett brev till styrelsen utan i en artikel i Sydsvenskan där han nu kände sig tvungen att lämna sitt hjärta. Anledningen var att polska militärer hade gjort en militärkupp och eftersom Sölve då hade en polsk flickvän hade samvetsnöden blivit akut för honom och han passade på att med lite mer pompa och ståt gå ur partiet en extra gång.

Styrelsen grinade gott åt detta och glömde bort det tills en av de som var med kom att berätta det för Veckbladets expert på Polens affärer. Hon hävdar dock med bestämdhet att denna historia om det dubbla utträdet inte kan vara sann utan är en polsk vandringssäg. Tro det om ni vill!

Ib Sylvester

Forts från sid 1.

jaguarer

Fredrika Runeberg är det oftast alla de otaliga historier om hur hon fick stjäla sig till tid för att skriva och hur förtryckt hon var av maken och författaren Johan Ludvig.

Vem har inte hört talas om hur han tillsammans med sina vänner firade Fredrikas romandebut medan hon själv satt i köksregionen och inte var bjuden. Merete Mazzarella uppehöll sig dock mest vid Fredrika Runebergs två romaner »Fru Catharina Boije och hennes dottram» och »Sigrid Liljeholm». I den första har Fredrika låtit de två dottrarna Boije stå för varsin kvinnotyp, den handlingskraftiga som tar ödet i egna händer och den passiva, veka som går under. Merete Mazzarella kom i det här sammanhanget också in på ett intressant resone-mang om den självvalda döden som en form av hämnd för den maktlösa. Ett slags kvinnlig strategi som hon upptäckt hos en rad kvinnliga författare.

För de röda

I all korthet nämnde hon sedan Sigrid Backmans författarskap, som kanske inte är lika känt för oss. Sigrid Backman skrev mycket tidigt om finska inbördeskriget och dristade sig dessutom till att ta ställning för de röda vilket kritikerna menade att lilla fröken Backman inte ska bry sin hjärna med.

Hon förde sedan sitt resone-mang om frihet-oberoende vidare över författare som Hagar Olsson, Solveig von Schoultz och Marianne Altopaeus vars roman »Mörkrets kärna» från 1965 haft stor betydelse för en hel kvinnogeneration och däribland Merete Mazzarella själv. Slutligen kom hon fram till den finlandssvenska författare som kanske är mest känd för oss, Märta Tikkanen.

Här slöt sig cirkeln och trådarna bakåt till Fredrika Runeberg blev mycket tydliga.

Det var en i högsta grad mycket givande och inspirerande kväll och Merete Mazzarella lyckades både förmedla en bild av en finlandssvensk kvinnolitterär tradition och ge ett prov på vad kvinnolitteraturforskning kan innebära.

Catta Jönsson

Från det
kommunala

Borgerlig spricka

Folkpartiet har äntligen vågat visa lite självständighet gentemot moderaterna. På kommunfullmäktiges senaste sammanträde vägrade folkpartiet att ställa sig bakom ett moderat förslag. De relativt oerfarna fp-politikerna har sedan varit hårt styrda av moderaterna. Frågan gällde en nyinrättad tjänst som chef för kommunens nybildade informationscentral. Det kontroversiella är turistintendenten Bo Kjellin. Samtliga borgerliga partier föreslog i kommunstyrelsen att Kjellin, som också är moderat politiker, skulle få platsen som informationschef utan att tjänsten utlystes. Två dagar innan ärendet skulle avgöras i fullmäktige hade det tydligt blivit för starkt för folkpartisterna. De tog kontakt med s, vpk och mp om att Kjellin inte skulle vara självskrivnen till cheftjänsten. Beslutet blev att de kontroversiella delarna av informationscentralens organisation återremitterades till kommunstyrelsen. Det betyder, om folkpartiet inte sviktar, att tjänsterna som informationschef och informationssekreterare ska utannonseras och att Kjellin kan omplaceras om han inte är tillräckligt meriterad jämfört med andra sökande.

Kommunstyrelsens ordförande Gun Hellsvik (m) verkade överrumplad. Hon var mycket upprörd i debatten och talade isket om ökade kostnader för kommunen. Att omplacera manliga chefer verkar betydligt svårare än att minska arbetstiden och lönen för kvinnor inom skola och barnomsorg.

Högerpolitik i skolan

Moderaterna har för första gången haft framgång i sin kampanj mot samlad skoldag. Det skedde med centerns hjälp i skolstyrelsen. Centern, med Nils Arne Andersson som ordförande i skolstyrelsen, har varit en garant för att den samlade skoldagen skulle finnas kvar. Centerns nye skolstyrelseordförande, Lars V Andersson, är tydligen inte tillräckligt stark för att hålla emot högerens reaktionära skolprogram. Beslutet att minska den samlade skoldagen i årskurs 1 togs utan förvarning. Borgarna har inte brytt sig om vilka konsekvenser det får. Björn Lindkvist (m) har sagt att beslutet är en politisk markering. Ibland har moderaterna gott om pengar. De sparar inte ett öre på det här beslutet. Tvärtom får en stor del av planeringen inför nästa läsår göras om.

De barn som inte har fritidshemsplats blir utan tillsyn. Det bekymrar inte Marie Nordström (fp), som kommenterade beslutet med att ingen ska tvingas gå i skolan längre än den tid man måste enligt läroplanen. Marie Nordström är vice ordförande i skolstyrelsen och har skaffat sig en profil i kvinnofrågor. Men hon håller sällan fast vid sina åsikter när hon ska fatta beslut.

Trycket ökar på kvinnor att inte förvärsarbeta ens på deltid.

MARXISTISKT FOLKUNIVERSITET 8-11 maj

på Södra Latin i Stockholm. Pris för alla dagarna 145 kr. Heldag 50 kr. Barntillsyn, Barnuniversitet, Servering, Bokhandel, Kulturevenemang.

Ett urval föreläsare med lundaanknytning:

Lisbeth Larsson: KVINNORS LÄSNING. VECKOPRESSHISTORIA.

Örjan Appelqvist: Med i debatt om FRI FÖRHANDLINGSRÄTT.

Bengt Knutsson: KULTURKOLLISION SVENSKAR-ARABER.

Jan Hjärpe: FRÅGAN OM ISLAMSKA POLITISKA ROLLER.

Eva Björkander: KVINNOR I RÖRELSE.

Eva Linde-Johansson: I JEANSFICKORNA SLAGORDEN . . .

Bo Rothstein: BRUKARINFLYTANDETS BEGRÄNSNINGAR . . .

Herman Schmid: SOLIDARITET PRODCENTER-BRUKARE

Högni Hansson: MELLAN SYSSELSÄTTNING OCH MILJÖ

Ingvar Johansson: MARXISTISK FILOSOFI

Renée Frangeur: MARXISM OCH FEMINISM

Göran Therborn: Med i debatt NYA PERSPEKTIV PÅ ARBETAR-RÖRELSEN

Sven-Eric Liedman: DE INTELLEKTUELLA I 1700-TALET SVERIGE

För vidare upplysningar

ring CMS, 08-51 70 04.

Postgatan 28, 222 21 Lund. Tel 046/12 74 95 (onsd efter kl 18.00)
 Postgiro 17 459-9. Prenumeration 90:-/år
 Sättning och lay-out: VB-red på acupress, Lund.
 Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondesson.
 Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsman-
 nens egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För
 obeställt material ansvaras ej.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
 Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:
 Postnummer: Postadress:

Enbenta demonstranter

Nej, jag är inte trött, Anders Davidson. När demonstrations-trumpeten ljuder elektrifieras jag. Ingenstans skrev jag att demonstrationerna var misslyckade, jag skrev att de var små. Traskade gjorde jag inte heller, nej jag kämpade mig fram med den röda banderollen i stark motvind som på de föredömligaste kinesiska propagandaffischerna.

Du klagar över bristen på politisk analys. Jag skrev som reporter, inte som ledarskribent. Men jag hade en tanke bakom, som kanske kunde överföras via de fakta jag fakta jag gav men som du nu ska få i klartext. Den tidigare utomparlamentariska solidaritetsrörelsen i vid mening har nu till stor del integrerats i den svenska representativa demokratin. Partier och folkrörelser ställer upp med politiskt och ekonomiskt stöd. Biståndsverksamheten, bl a den i Afghanistan, finansieras med statens pengar, Sida-pengar. Detta är bra på många sätt. Kvantitativt tror jag att svensk solidaritetsrörelse åstadkommer större resultat i dag än någonsin.

Samtidigt innebär detta att behovet av demonstrationer minskat. Massdemonstrationer uppstår är en viktig folkopinion förtigs eller motarbetas av etablissemang. Så är det inte med t ex Afghanistan. Hela det svenska etablissemanget protesterade omedelbart vid den sovjetiska inmarschen. 167 ledarskribenter satte sig vid sina skrivmaskiner och krävde Sovjet ut ur Afghanistan. 239 författare åstadkom varsin kulturartikel, alla med samma inledande mening: Varför är det så tyst om Afghanistan?

En hel del kommunalpolitiker deltog i Afghanistan demonstrationen. Jag tillät mig skämtet att påstå att vi nu låter fåra förtroendevalda representra oss inte bara på fullmäktigemötet utan också i demonstrationerna. Den representativa demokratin har tagit över.

Så var det en sak till. Det var till stor del olika deltagare i de båda demonstrationerna. Detta framgick av min lilla rapport.

Föredömlig är den lilla grupp som deltog i båda. Hos den menar jag att vi finner ett principiellt ställningstagande för det nationella oberoendet och de demokratiska och mänskliga rättigheterna.

Vad jag förstår av ditt lilla inlägg hörde du inte till dem, Anders. Du hör till de andra, de enbenta, som hoppar fram på höger- eller vänsterbenet.

Fast du kanske hade praktiska hinder. Det har vi ju ofta.
 Gunnar Stensson

Till Åkerlund & Rausing, Tetra Pak, Volvo, Asea, Gambio m fl

Ännu förgiftar ni vår natur skadar människor och djur och medan träden dör, med nya fakta vi er stör, om allt som illa far när giftutsläpp blir kvar.

Ni lyssnar och tar del av vad som blev så fel med utsläpp och odör och det motargument ni för handlar om arbetslöshet om den naggas, er lönsamhet.

Det kostar pengar ju att rena luften nu. Arbetsbristen bör ej stiga och därför må vi tuga med krav på ren luft och bättre företagsförnuft.

En del skall nu göras, antalet gifton nedåt föras och vi tackar naturligtvis för renare västanbris, men mycket finns kvar om vi skall rädda jord och hav.

För om vi väntar länge än, kan vi mista mängden mer vän, som följas får till för tidig grav när bara en del blev av av detta rättmätiga krav att bevara friskt, natur och hav.

Det är vår livsmiljö, som dränks med förgiftad snö. Det är den luft vi andas när dagen den randas och när solen sig sänker. Det är på oss alla vi tänker.
 birgitta 860427

Dags att sluta hedra öststatsdiktaturerna — och att stryka Lenin

Vpks partistyreelse är inne i rena charmoffensiven gentemot öststatsdiktaturernas elitpartier. Partiordföranden och en vice partiordförande hedrar det sovjetiska kommunistpartiet. Partistyrelsen tackar ja till att representera med en observatör vid tjeckoslovakiska kommunistpartiets kongress. Till DDR, och den partikongressen, sänds en vice partiordförande.

Vi har inte upptäckt någon diskussion — eller ens information — om dessa broderliga förbindelser när vi läst Ny Dag, vår kära tidning som till varje pris måste räddas, trots att många viktiga politiska ställningstaganden aldrig finns nämnda där. Anledningen måste vara den demokratiska centralismen och den leninistiska återvändsgränd som vpk befinner sig i. Men så länge vi läser Dagens Nyheter får vi alltjämt veta en del om partistyrelsens sätt att arbeta. Ur vår synvinkel — och förmodligen också ur Ny Dags — är detta förhållande problematiskt.

Vi anser inte att vi har något att hämta från öststatsdiktaturerna. Kan inte de som älskar dessa partier och deras förtryck och förnedring av människor gå med i

Apk? Har någon i partistyrelsen reserverat sig mot beslutet att representera i Sovjet, Tjeckoslovakien och DDR? Hur länge dröjer det innan vi skickar någon som hedrar Polens kommunistparti med sin medverkan?

Det finns fler som tycker och tänker som vi. Men hur många är vi — och hur många är ni? Tanken skrämmer oss ibland. Skrämmade tyst är det också när det gäller vårt partiprogram. En relativt känd vpk-are, förutom Ulf Ny-mark, som öppet ställt sig bakom Vpk Helsingborgs motion till partikongressen — den som handlar om att ta bort Lenin och leninismen ur partiprogrammet och att mönstra ut begreppet "vetenskaplig socialism" — är Johan Lönnrot. Finns det fler? Om så skulle vara fallet är det bra om ni talar om det! Risken är annars att borgarna, med sin begränsade syn på demokratin, tillåts styra debatten på ett för Vpk — och folkflertalet — katastrofalt sätt.

Vpk Helsingborg hälsar Johan Lönnrot välkommen till oss första maj, väl medvetna om att det inte är någon slump att han är ombedd av partistyrelsen att resa till Helsingborg.

Hej kamrater!

Tomas Kareld
 Gunnar Larsson

båda hängivna medlemmar i Vpk Helsingborg, men ytterst bekymrade över partistyrelsens sätt att fungera. Vi skriver till VB främst av två anledningar. Vi tror att ni tar in våra rader och att partistyrelsen läser dem. Den andra anledningen är att vi förgäves väntat i två veckor på att Ny Dag skulle publicera en insändare från oss.

Svar till Gun Hellsvik

När debatten om fullmäktiges sammanträden började var utgångspunkten inte att man pratade för mycket. Tvärtom. Folke Lundgren undrade varför inte de borgerliga partierna redovisade sina ståndpunkter i en viktig miljöfråga. Gun Hellsvik svarade att borgarna teg för att spara pengar. Ett synnerligen märkligt svar. Att hennes ekonomiska argument inte höll uppmärksammades först av Jan Mårtensson i SDS.

Nu har hon upprepat dem i sitt svar till mig. Det blir de inte bättre av. För det första: sedan Sverker Oredsson i besparingssyfte för många år sedan avskaffade arvoden till fullmäktige, har dessa pratat gratis. Gun Hellsvik var en av de drivande om att på nytt införa arvodet fr o m den 1.1.1986.

De extra sammanträden som var under 1984 och 1985 kostade inga arvoden, och de får till stor del skyllas på förre ordförandens, Per-Håkan Ohlssons, sätt att leda förhandlingarna, mindre på fullmäktiges pratgladhet.

Utan att ha kontrollerat vågar jag påstå att kostnaderna för personalen är marginella. Deras övertidssättning är låg generellt och

tas dessutom troligen ut i form av komplidighet när verksamheten tillåter detta. Därmed blir det i praktiken inga extra kostnader.

Min slutsats är att Jan Mårtenssons och mitt omdöme fortfarande håller.

Jag vill ge Gun Hellsvik rätt i en sak. Man skall inte sprida dåligt underbyggda rykten. Men det finns situationer när ryktena inte längre kan betraktas som dåligt underbyggda. Det är när av varandra oberoende och var för sig trovärdiga källor är överens.

Rolf L Nilson

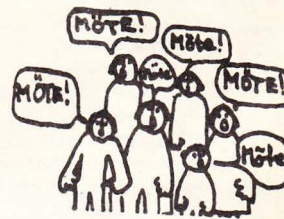

Vpks temamöten i programdiskussionen:

"Imperialismen som kapitalismens och realsocialismens högsta stadium?"

Tisdag 6.5 kl 19.30. Gunnar Stensson inleder. Bibliotekets cirkelrum 1.

Villakollektiv med katt och trädgård söker kille. Ring 147678.

AMNESTY. Må 5.5 kl 19 stormöte. Biblioteket cirkelrum. BLÅSORKESTERN. Så 4.5 kl 19 rep som vanligt på Palaestra.

Kompolmöte må 5.5 19.30 på vpk-lokalen. Värpinges utbyggnad.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Mårten Dunér, Finn Hagberg och Rolf L Nilson.

Kontaktredaktör för nästa nummer Finn Hagberg, tel 129098.